

פרוטוקול מס' 46/א

מישיבת ועדת הכספים מיום א', כ"ו בשבט תשי"ח -
16.2.58, בשעה 16.00

נכחו: חברי הוועדה: י. גוריי - היו"ר,
ש. דיין,
י. קרגמן,
מ. קלמר,
נ. לוי,
ז. סוזאייב,
א. בהיר,
י. בדר.

מוזמנים: ד"ר ז. מוזס - מבקר המדינה
מר מאירי - מנהל כללי של משרד מבקר המדינה
מר קיטרון - מטעם משרד המשפטים
מר שכטר - מטעם משרד המשפטים

מר בזק - מזכיר הוועדה

סדר-היום: חוק מבקר המדינה (תיקון)

היו"ר י. גוריי: אני פותח את הישיבה.

מר קיטרון הודיע לי שלאחר שעיין בפרוטוקול ברצונו לעורר שתי שאלות:

מר קיטרון: השאלה הראשונה נוגעת לסעיף 10(ג) - בישיבה הקודמת הוחלט להוסיף את המלים: "המבקר יודיע לוועדה אם הוגדר כי החשש לדעתו היה מבוסס" עם כל הכבוד למבקר המדינה, התפקיד לקבוע אם החשש למעשה פלילי היה מבוסס אם לא - שייך לבית-המשפט ולאף גוף או איש זולתו. לכן המלה "לדעתו" לא תוכל להשאר רק בית-משפט יכול להחליט אם החשש היה מבוסס. אני מציע למחוק את התוספת.

י. בדר: אני מציע לכתוב: למסור על-כך דו"ח לוועדה.

מר קיטרון: כאן יש לי ספק אחר. אם יש חשש למבקר המדינה כי נעשה מעשה פלילי והוא יביא את העניין בפני היועץ המשפטי לממשלה יש להניח כי החשש הוא רציני ובהרבה מקרים היועץ המשפטי יגיש משפט. לא הייתי מציע שעל דבר שהוא תלוי ועומד בבית-המשפט - או שיהיה תלוי ועומד בבית-המשפט - יהיה כאן מעין דיון, ויהיה הוא פורמאלי ביותר, בגוף אחר, ויהיה הוא הגוף הנעלה ביותר כמו ועדת הכספים.

ז. סוזאייב: כאשר המבקר יעביר את העניין ליועץ המשפטי אין לחייב אותו להודיע על כך לוועדה, אולם כאשר היועץ המשפטי יחליט להגיש משפט, באותו שלב יכולה ועדת הכספים לדעת על חכן השטוחים. המבקר כי יכול להיות שהמדובר הוא במחלקה ממשלתית. מכובדת וחשובה, וחנן מזה באותו שלב בוודאי יתפרסם העניין גם בעתונות.

מר קיטרון:

זה ענינו של היועץ המשפטי. אין הוא חייב להודיע למבקר המדינה על הצעדים שהוא חושב לניוט. אם רוצים לחייב את היועץ המשפטי לממשלה צריך לשאול אותו חחילה.

היו"ר י. גורי:

אחד הנימוקים היה: הוועדה לא צריכה לקרוא על כך מהעתונות וטוב שהיא חשמע זאת מפי מבקר המדינה. לפי עניות דעתי לוועדה מועיל הדבר אם היא מקבלת הודעה ומקימת דיון. בלי דיון זה לא נחוץ לה ולא חשוב לה.

א. בהיר:

אני מציע שיו"ר הוועדה יתייעץ ביועץ המשפטי לממשלה בענין זה ויביא לפנינו חוות-דעתו. אני מציע הצעה זו כאלטרנטיבה, אם כי אני מסתפק גם בנוסח הנוכחי. אולם אם היועץ המשפטי לא יתנגד למסור הודעה לוועדה - אני לא אחנגד לכך.

היו"ר י. גורי:

לפי עניות דעתי אם יש צורך לקבל ידיעה צריך לקבלה ממבקר המדינה. היועץ המשפטי אינו צריך למסור לנו ידיעות.

ד"ר ז. מוזס:

הסכמתי בישיבה הקודמת לנוסח שנחקבל, כיוון שרציתי להראות נכונותי למסור לוועדה הודעה ככל האפשר מהר. מה שאומר מר קיטרון אינו נכון לגבי כל מקרה. יש מקרים בהם האיש מודה, וברגע שאני מעביר את הענין ליועץ המשפטי לממשלה אני יודע כי החשש מבוסס.

מר קיטרון:

ואם הוא יחזור בו מהודאתו בבית-המשפט?

ד"ר ז. מוזס:

אולם אם מחוץ ההיסוסים של מר קיטרון נצטרך לוותר על סעיף זה, ברצוני לומר לפרוטוקול, שכל עוד אהיה מבקר המדינה אמסור הודעה לוועדה ברגע הראשון שאראה אפשרות לכך. אני משוכנע כי בדרך-כלל זה יהיה הרגע שבו החקירה המשטרתית נסתיימה והיועץ המשפטי החליט להעביר את הענין לבית-משפט. יתכן שלעתים זה יהיה יותר מוקדם. האספקט הפורמאלי, שהיועץ המשפטי אינו חייב למסור לי הודעה, אינו חשוב, כיוון שאין לי ספק שאם אדרוש מהיועץ המשפטי הודעה בוודאי אקבל אותה בכל מקרה.

ז. סוזאייב:

אני מציע לנסח את החוספת כך: יביא מבקר המדינה את הענין לידיעת היועץ המשפטי לממשלה ולאחר קבלת מסקנותיו יובא הענין לידיעת הוועדה.

י. בדר:

אני עומד על הצעתי המקורית.

היו"ר י. גורי:

אני מציע לרשום לפנינו הודעת מבקר המדינה ולהסתפק בזה.

ה צ ב ע ו ת

הצעת חה"כ בדר לסעיף 10(ג) - לא נתקבלה

הצעת חה"כ סוזאייב לאותו סעיף-לא נתקבלה

הצעת היו"ר - נ ת ק ב ל ה

הוחלט למחוק את התוספת לסעיף 10(ג) שהוחלט עליה בישיבה הקודמת

מר קיטרון:

הבעיה השניה נוגעת לסעיף 11(ג).
לסעיף זה החלטתם, שאם הוועדה לא חנית
על שולחן הכנסת את סיכומיה והצעותיה תוך המועד הקבוע בחוק, יובא הדין
וחשבון לדיון בכנסת. אני רוצה לשאול: כיצד תדין המליאה בדו"ח? מי יהיה
המשיב? הדיון בוועדה נערך בנוכחות מבקר המדינה הנוחן הסבריהם. בלי
הסבריו לא יתכן בכלל הדיון ולא יתכן להגיע לסיכומים והצעות. האם מבקר
המדינה ידבר במליאת הכנסת? בוודאי שלא. א.א. הכנסת תדון ללא הסבר והיא
לא תדע איך להבהיר לעצמה את העניינים. האם שר האוצר יגן על הדו"ח ויהיה משיב?

י. גור:

אמנם יגיד בעיה אבל היא תקנונית גרדא.
איך אנחנו קובעים תקנון לכנסת - מי מביא,
מי משיב וכו'. נתקבלו הרבה חוקים בכנסת בהם יש תפקיד לכנסת בלי כל פירוט.
אני חושב שבעיה זו איננה נוגעת לחוק זה. היא תקנונית גרדא. אנחנו צריכים
להבטיח כי הדו"ח יובא לכנסת. כעת לא מעניין אותנו איך ועל מה תדון הכנסת.
למעשה זוהי מעין סנקציה על הוועדה, יסוב שהוועדה המציעה את החוק תציע
גם סנקציה לעצמה ולא נוחלת. הדו"ח בכלל לא יתכן מצב שהוועדה לא תעשה את
עבודתה והכנסת לא תוכל לדון בדו"ח.

היו"ר י. גור:

אנחנו רוצים להניף שוט על ועדת הכספים,
שהיא לא תתירשל ותביא סיכומיה והצעותיה
במועד. אני חושב שהוועדה תעשה את הכל כדי לעמוד במבחן זה, ולא יצטרכו
להזקק לסעיף זה. אם יקרה איזה פורס-מג'ור לרגל סיבות מיוחדות והוועדה לא
תספיק לדון בדו"ח תוך המועד הקבוע בחוק - אז תפעל הכנסת וכיצד היא תפעל
זה לא ענייננו עכשיו. אני מציע לא לשנות החלטה זו.

י. קרגמן:

כתוב: "יובא הדו"ח לדיון הכנסת"; על-ידי
מי יובא?

היו"ר י. גור:

ד"ר קיטרון עורר עוד שאלה: מה יהיה דינם
של אותם חלקים בדו"ח שאין מניחים אותם
על שולחן הכנסת ושהוועדה דנה בהם בסמכות הכנסת ומסכמת בלי להניח את סיכומיה
והצעותיה בחלקים אלה על שולחן הכנסת. אני חושב שגם אם יובא העניין לכנסת,
איך זה פוטר את הוועדה מטיפול בחלק השני בחוקף החובה המוטלת עליה. אבל
ברור שבחלק זה של הדו"ח שהכנסת דנה בו תפקידה של הוועדה נסתים מאחר שהיא
אחראי לדון ולסכם.

י. בדר:

אני מציע שתפקיד הוועדה יסתיים רק ברגע
שהכנסת תתחיל לדון ולא כעבור 3.5 חדשים.

י. קרגמן:

אפשר לכתוב בחוק: "רשאית הכנסת לדון בדו"ח".

היו"ר י. גור:

הכוונה היא שהכנסת תדון מלי להמתין
לסיכומיה ולהצעותיה של הוועדה.

י. בדר:

אני מציע לכתוב בחוק שאחרי 3.5 חדש תדון
הכנסת בדו"ח ובאותם סיכומים והצעות

שיובאו לפנייה בעת הדיון.

ד"ר ז. מוזס:

אולי נכון לנסח את הרעיון הזה כך:
"יובא העניין לכנסת בבקשה להעמיד אותו

על סדר היום".

י. בדר:

אי-אפשר לכתוב בחוק "יובא בבקשה".

א. בהיר:

אני מציע: "רשאית הכנסת להעביר אליה
את הדיון בדו"ח".

י. בדר:

הכנסת תמיד רשאית.

י. קרגמן:
אני מציע לנסח זאת כך: הוועדה תמשיך לטפל בדו"ח עד תחילת הדיון בכנסת.

מר שכטר:
יש לי הרושם שהחוק בצורתו הנוכחית אינו מאפשר את העברת הדיון בדו"ח לכנסת. אלא בצורה של חוק. העניין הוא בכך, שהחוק, שעבר את הפרוצדורה המקובלת בכנסת, של שלוש קריאות, קובע שהוועדה תדון בדו"ח, והרי שהכנסת אינה יכולה להחליט שהיא תדון, אלא אם חשב בתור ועדת הכספים, לכן החוצאה היא שכדי להעביר את הדיון לכנסת צריך צריך להחליט על כך בחוק שיעבור שלוש קריאות.

מר קיטרון:
אם הכנסת החליטה בחוק שהוועדה תדון, בדרך לי שהכנסת לא תוכל לשנות את החוק בדרך של החלטה.

י. בדר:
אמנם החוק נותן לוועדה סמכות להביא בפני הכנסת סיכומיה והצעותיה לדו"ח מבקר המדינה, אבל אם הכנסת תחליט לדון במישרים בדו"ח אין שום כוח שיכול למנוע זאת ממנה. הכנסת יכולה לדון בכל דבר, וכל תיאוריה שהכנסת מוגבלת בנושא הדיון אינה נכונה. הכנסת אינה יכולה לעשות דבר נגד החוק, אבל אין חוק במדינה המונע מהכנסת לדון באיזה עניין.

היו"ר י. גורי:
אינני חושב שפה מתעוררת בעיה משפטית, מפני שאותה כנסת מחליטה שהיא מוכנה לדון בדו"ח באמצעות הוועדה ואם הוועדה לא סיימה - היא בעצמה תדון. זה נאמר באותו סעיף ואינני מבין איזו בעיה משפטית מתעוררת כאן.

אני מבין שהצעת חה"כ בדר מתקבלת, אלא שצריך למצוא לה לבוש חוקתי. ההצעה היא: אם הכנסת לא תדון ב-15 ליולי, כחום המועד שניתן לוועדת הכספים להגיש את סיכומיה והצעותיה, בדו"ח מבקר המדינה והיא תדחה את הדיון, אין לשלול מהוועדה שבפרק זמן זה תכין את הסיכומים וההצעות ותגיש אותם לכנסת.

אני מבין שהצעה זו מתקבלת. אנחנו מבקשים מהיועצים המשפטיים לנסח אותה ולתקן בהתאם לכך סעיף 11.

סעיף 9

היו"ר י. גורי: התיקון בסעיף זה הוא טכני גרידא.

סעיף 9 - נתקבל

סעיף 10

י. בדר: בסעיף קטן (א) אני מציע תיקון: אחרי המלה "אולם" להוסיף "לגבי קבלתם לעבודה".

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ בדר, כנ"ל - לא נתקבלה

ד"ר ז. מוזס: יש לי הצעת-תיקון לסעיף קטן (ב). סעיף קטן (ב) קובע ש"על עובדי המשרד העוסקים בביקורת יחולו האיסורים החלים על המבקר לפי סעיף 5". העיקרון הזה נכון, אבל לאור ההחלטות שנחקבלו לגבי סעיף 5 צריך לבדוק אם איסור אחד יכול לחול על העובדים, כוונתי לקבלת משרה אחרי עזיבת העבודה במשרד. לפי דעתי איסור זה צריך לחול גם על העובדים, אולם בשינויים מסויימים. צריך לאסור עליהם לקבל משרה - לא רק להיות מנהל - בחברה; שנית, ישולקבוע שבמקרה

תהיה שנתיים, כפי שחוק השירות המדינה יקבע לגבי עובדי המדינה, שלוש שנים, כפי שמקובל לגבי שוים.

ש. בזק:

כיוון שעובדי משרד מבקר המדינה נחשבים כעובדי מדינה וכיוון שכתוק שירות המדינה יתקבל סעיף הדן בזה, סעיף אשר יתחיל גם עליהם. אינני חושב שיה צריך לקיים סעיף אחר שיעמוד בסתירה עם סעיף זה.

היו"ר י. גורני:

השאלה היא אם תועדו הצעו להוסיף חוזרות נוספות על אלה שחוללו על עובדי משרד מבקר המדינה לפי חוק שירות המדינה. לא כי אותם האיסורים החמורים החלים על מבקר המדינה חלים באופן אוטומטי על כל לעובדים.

היו"ר ז. מוזס:

עד עכשיו חלו כל האיסורים ולא נתעוררו קשיים.

היו"ר י. גורני:

אצלי מתעורר ספק לגבי שלישה איסורים: (א) אי פעילות פוליטית; (ב) האיסור להיות מועמד לבחירות לכנסת; (ג) האיסור להיות במשך שלוש שנים חבר בהנהלה של גוף מבוקר שהיה מיועד להשגת רווחים.

י. קרגמן:

אני שואל האם נכון לקבוע שפקיד הפורש מרצונו הטוב, או שמפטרם אותו, לא יוכל לעבוד במשך המדינה במשך שלוש שנים, כי כל משק המדינה מבוקר.

היו"ר ז. מוזס:

לכן הצעתי לצמצם איסור זה רק לגבי מוסדות שהעובד ביקר אותו בעת עבודתו במשרד.

י. קרגמן:

מתעוררת שאלה שניה: מתי ביקור את הגוף? נניח שהוא ביקר אותו לפני חמש שנים ואחר כך עבר לביקורת בגופים אחרים. האם איסור לא להתקבל לעבודה באותו גוף שאותו ביקר חמש שנים לפני התפטרותו?

היו"ר י. גורני:

צריך לכתוב: "גוף מבוקר שביקר אותו שנתיים סמוך לפרישתו".

מר מאירי:

זוהי כוונתנו.

מ. קלמר:

אני מביין שאיסור זה צריך לחול על אדם שבעצמו פורש. אולם מה דינו אם המשרד מצמצם את מנגנונו ומפטר מספר עובדים?

אני מבקש שנבדיל בין מוסד למוסד. אני שואל: פקיד שפוטר, האם יוכל לקבל עבודה במשרד האוצר?

מר ש. בזק:

משימת הגופים האסורים הוצאו כל משרדי הממשלה, כל מפעל או מוסד של המדינה או של רשות מקומית.

י. בדר:

אני מציע לקבל את הניסוח שהציע חה"כ קרגמן. לעומת זה אינני אינני רואה הבדל אם האדם פוטר או התפטר.

ז. סוזאייב:

גם אני תומך בהצעה זו.

מר קיטרון:

אני מציע ניסוח אחר: "עובד שעסק בביקורת, אסור לו, במשך שנתיים סמוך לפרישתו, לעבוד בגוף מבוקר אלא יתיר המבקר".

לסעיף קטן (ו) : אני מציע להוסיף בסוף הסעיף את המלה "לאישור".

י. בדר :

עלינו להבהיר תחילה מה כוונת הוועדה.

היו"ר י. גורי :

נחקלנו בקושי שמבקר המדינה אינו יכול לבקר את חשבונות משרד. כמוכן שכל אחד מאתנו הסכים שיש אמוך יותר רב בניהול החשבונות במשרד מבקר המדינה מאשר ב"ח המשרדים, אבל בכל-זאת אי-אפשר להשאיר זאת סתם כך. לכן הנחנו שמבקר המדינה ימסור דו"ח לוועדה והוועדה תטפל בו באיזה אופן שהוא. אינני חושב שיש כאן מקום לביקורת, אני בטוח שאם אחד מחברי הוועדה היה דורש ביקורת האדם שהיה טוען למען עשייתה היה מבקר המדינה עצמו.

י. בדר :

אני מציע שתי הצעות אלטרנטיביות: או להוסיף את המלה "לאישור" או לא להוסיף שום דבר, אולם נרשום לפנינו כי אנחנו רואים צורך לבדוק, בשלב מסויים, את הדו"ח, בצורה איזו שהיא, ואינני חושב שנעשה זאת בצורה מאד מפורטת.

היו"ר י. גורי :

איננו צריכים לנקוט נוסחאות שאין מחרגמים לשפת המעשה. מה פירוש "לאישור"? האישור אינו אקט פורמאלי, פירוש הדבר שבדקים את הדו"ח, עושים ביקורת. אם זוהי הכוונה אני יכול לקבל זאת, אבל מה שאינני יכול לקבל זהו אישור פורמאלי בלבד ללא כל פעולה.

ד"ר ז. מוזס :

המלה "לאישור" דומני שלא תעזור כ"ע עד עכשיו כך היה כתוב בחוק. אני חושב שהניסוח שהוצע טוב, מפני שהוא משאיר פתוחות כל האפשרויות, אני הייתי מקדם בברכה כל פעולה שהוועדה הייתה עושה, מה היא יכולה לעשות? - היא יכולה להקים ועדת משנה בת שלושה חברים אשר יחד אתי, או נציגי משרדי, תעבור על הדו"ח, ואם על סמך העיון ייראה להם שיש צורך בבדיקה נוספת - יעשו אותה. דבר זה מתאפשר על-ידי הניסוח המוצע.

היו"ר י. גורי :

אם כך הייתי חושב שיש צורך להחזיר את המלה "לאישור". מהי משמעות המחיקה? ב"חוד אם הכוונה היא שהוועדה תאשר את הדו"ח - והיא תאשר אותו בדרך שתמצא לנכונה - על ידי ביקורת או בלי ביקורת.

בסעיף 10 (ו) - 13 (ו) - הוחלט להוסיף את המלה "לאישור"

סעיף 10, על החיקונים שנתקבלו - אושר

סעיף 11

י. בדר : אחרי פסקה (3) אני מציע להוסיף פסקה זו: "ואולם תהיה זו הגנה טובה לגבי האשמה לפי סעיף זה שהפרסום נעשה בתום לב ובמילוי תפקיד עתונאי או תפקיד ציבורי אחר".

א. בהיר :

מדוע נמחקת המלים: "או כל דבר הנסבר כחומר כזה"? אני מציע להחזיר אותן.

י. קרגמן :

במקום "קנס 600 ל"י" אני מציע לכתוב "קנס 1000 ל"י".

י. בדר:

אשר לסעיף קטן (2), פרסום עניינים המפורטים בסעיף זה הוא בדרך כלל עבירה לפי חוק הרבה יותר חמור - חוק הסודיות הדשמיים. לכן יש להדגיש בפירושו, סעיף (ב) אינו מונע אחריות לפי חוק יותר חמור.

הוחלט: להוסיף סעיף קטן (3): "אין בהוראות סעיף קטן (2) כדי לפטור אדם מאחריות פלילית על פני כל דין אחר."

הצעת חה"כ בדר, להוסיף סעיף (ב) (4) - לא נתקבלה

א. בהיר:

אני חונן לשאלתי: למה נמחקו המלים "אז כל דבר הנסגר כחומר כזה?" האם המלים "ממצאי בקורת" מכסים את המושג הנ"ל?

ד"ר ז. מוזס:

לא.

הי"ר י. גורי:

"ממצא בקורת" פירושו דבר שהבוחר בדק אבל עדיין אין מסקנות ממנו. אחר-כך

או שהוא בטל או שהוא הופך למסמך.

א. בהיר:

האם מותר לפרסם מכתב ששלך מבקר המדינה לשר האוצר?

ד"ר ז. מוזס:

מכתב כזה יכול ממצאי ביקורת אותם אסור לפרסם. הכוונה הייתה להוציא מכלל האיסור זהו חומר שמיועד למבקר המדינה, או שנשלח למבקר המדינה, ואינו אפשר לפרסם.

א. בהיר:

אני רוצה להבין מה מכסה סעיף (ב) (3).

ד"ר ז. מוזס:

הוא מכסה לא החומר שנתקבל על ידינו אלא קביעות המשרד וקביעות הבורח. אלה

הן ממצאי ביקורת.

י. בדר:

אני זוכר שבדו"ח מס' 5 או מס' 6 של מבקר המדינה הייתה פסקה בקשר עם רכישת נכסים על-ידי עובדי מדינה. אחר-כך ב"הארץ" הופיע מאמר על פורשת נחלאות. כאשר ענין זה הובא לוועדה שאלנו את מבקר המדינה על דעתו. הוא אמר: יש לי דעה בענין זה וגיליתי אותה בדו"ח. אילו הייתי מסתכל בזכוכית מגדלת בפיסקה זו בדו"ח לא הייתי יודע שזה נוגע לנחלאות. אולם לפי מה שכתוב היום בחוק אפשר לטעון שנאחר והמבקר בדק את הענין והכניס איזו פיסקה בדו"ח, הרי העובדה שעתונאי מסויים מטפל בפרשה, אוסף חומר ומפרסם אותו, עובדה זו מהווה פגיעה בחוק.

א. בהיר:

אחרי ששמעתי את ההרעות שהושמעו אני מסתפק בניסוח המוצע של סעיף (ב) (3).

נראה מה יהיה הפירוש שיינתן במציאות. אם הוא לא יביח את דעתנו נכניס תיקון בחוק.

הי"ר י. גורי:

אצביע את הצעת חה"כ קרגמן המציע לכתוב "קנס 1000 ל"י במקום 600 ל"י."

ה צ ב ע ה

הדעות שקולות

ה צ ב ע ה ש נ י ה

סעיף 11, בתיקונים שנתקבלו - נ ת ק ב ל

אין הערות

סעיף 12

סעיף 12 - נ ת ק ב ל

סעיף 13

כתבנו 20 לפברואר מתוך הנחה שמחר
בניח הצעת החוק על שולחן הכנסת וביום

היו"ר י. גורי:

ד' לכל המאוחר יקויים הדיון.

ש. בזק:

לפי התקנון אם יש שתי גרסאות או
הסתייגויות שנתקבלו תתקיים הקריאה
השלישית בשבוע שלאחר קיום הקריאה השניה, אלא אם החליטה הוועדה אחרת.

היו"ר י. גורי:

אם כך אפשר לכתוב "28 בפברואר".

סעיף 13, בתיקון התאריך כנ"ל - נתקבל

אין הערות

סעיף 14

סעיף 14 - נתקבל

עלינו לסיים את הדיון בעוד שני סעיפים:
(א) ענין ועדת החקירה - מי וכיצד ממנים

היו"ר י. גורי:

אותה? (ב) ענין הדיווח.

לגבי ועדת החקירה היו 4 נוסחאות:
(א) הוועדה מטנה; (ב) הוועדה מחליטה על מינוי הוועדה והמינוי יהיה על-ידי
שר המשפטים; (ג) הוועדה ממנה או פונה לשר המשפטים בבקשה שהוא ימנה;
(ד) הוועדה מציעה לשר המשפטים למנות.

אם כי יש 4 וריאנטים, ביסודו של דבר
יש שתי נוסחאות-יסוד ועלינו להכריע בין שתיים אלה: האם הוועדה היא
המחליטה והממנה או שהוועדה רק מחליטה ומשהחליטה המינוי ייעשה על-ידי
שר המשפטים.

י. בדר:

אני מציע לקבל את הנוסחה בהצעת-החוק
האוריגינאלית. הנוסח הקיים פותח דרך
גם לוועדת חקירה פרלמנטרית, אם הכנסת תחליט על כך, וגם לוועדת חקירה
טמשלתית. נכון שהנוסח אינו כל-כך ברור, אבל יש חוקים אחרים, יש תקנון
של הכנסת המדבר על ועדות חקירה פרלמנטריות, יש חוק ועדות חקירה, הפקודה
הישנה, לפיה הממשלה או כל שר יכול למנות ועדת חקירה. נכון שהנוסח הקיים
אינו כל-כך ברור, אולם לפי הנוסח שמציעים לנו יצא פרדוקס: לאחר שמבקר
המדינה ידרוש להקים ועדת חקירה בענין מסויים ולאחר שהוועדה תחליט על
כך - תתמנה הוועדה על-ידי הממשלה, פירוש הדבר על-ידי הגוף האחראי
בעד המעשה שבגללו מבקר המדינה דרש ועדת חקירה. זהו דבר כל-כך סוזרי
בעיני, שאני רוצה להזהיר את החברים מפני צעד כזה.

אתה מציע להשאיר את הנוסח הקיים בחוק
או בהצעת החוק?

היו"ר י. גורי:

לא איכפת לי באיזו תבחרו.

י. בדר:

א.ס.

אני מציע שזקן השופטים ימנה ועדת
החקירה.

א. בהיר:

אני מציע לקבל את הנוסח בהצעת החוק.

הינ"ר י. גורי:

האם רק המבקר יהיה ושאי להציע דבר?
ועדת חקירה או גם הוועדה תהיה רשאית

מר קיסרון:

לחבוע זאת?

אין התנגדות שזה ייעשה גם על פי יזמת
הוועדה וגם על פי הצעת המבקר.

הינ"ר י. גורי:

אני מציע לכתוב כי המבקר רשאי להציע
לוועדה כי תמונה ועדת חקירה מיוחדת

ז. סוזאייב:

והוועדה רשאית להקים ועדה כזו.

אם הנוסח בהצעת החוק לא יתקבל אני עומד
על הנוסח בחוק הקיים.

י. בדר:

ה צ ב ע ו ת

הצעת חה"כ בדר, לקבל את הנוסח בהצעת החוק - לא נתקבלה

הצעת חה"כ בדר, לקבל את הנוסח בחוק הקיים - לא נתקבלה

הצעת חה"כ סוזאייב, כנ"ל - לא נתקבלה

כעת נצביע אם להשאיר את השאלה פתוחה
או נקבע בחוק מי ימנה את ועדת החקירה.

הינ"ר י. גורי:

ה צ ב ע ה

הוחלט לקבוע בחוק מי ימנה את ועדת החקירה.

אני מציע שהוועדה תתמנה לפי החוק
המחייב ועדות חקירה מיוחדות של הכנסת.

י. בדר:

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ בדר, כנ"ל - לא נתקבלה

הוחלט כי שר המשפטים ימנה את ועדת החקירה

הסתייגות לחה"כ בדר

סעיף 11 (ג)

לסעיף זה מוצע הנוסח הבא:

הינ"ר י. גורי:

בשים לב לצורך לשמור על בטחון המדינה
רשאי המבקר, אם הממשלה תביא לפניו נימוקים סבירים להנחת דעתו, לתת דין
וחשבון מוגבל על ענף או יחידה שביקר, או להימנע ממתן דין וחשבון עליהם;
המבקר יודיע לוועדה, בעל פה ובצורה הנראית לו, מה הם היחידה או הענף
שביקר ונתן עליהם דין וחשבון מוגבל או נמנע מלתת דין וחשבון עליהם.

בחוק הקודם היתה פסקה שהוועדה רשאית,
על פי הצעת הממשלה, להחליט על דרכי ביקורת מיוחדות.

שאלתי ונאמר לי שהממשלה אף פעם לא
השתמשה בזכות זו ושאינ צורך בה.

מר קיסרון:

אינני חושב שזה מיותר. גם אם המסמך לא התמשה במסמכות זו, סעיף זה יכול להימחק.

הי"ד י. גורי:

יש לי שתי הצעות אלתרנטיביות:

י. בדר:

למחוק את הסעיף. אם הצעה זו לא תתקבל אני מציע להוסיף את המלים "באישור הוועדה" אחרי המלים "רשאי המבקר".

הצבעה

הצעות חה"כ בדר לסעיף 11 (ג) - לא בתקבלו

אני מבקש שהותעו מחר בצהרים, כדי שאוכל להוועץ בטיעוני ולקבוע עמדת הסופיים.

ז. סוזאייב:

אם כן ההצבעה על הסעיף תיערך מחר.

הי"ד י. גורי:

קיבלתי מכתב מהד"ר סנה הכותב, שהסיעה הקומוניסטית מבקשת רשות להודעה, בתום הקריאה השנייה ולפני הקריאה השלישית של החוק, מאחר שלא הגישה הסתייגויות לחוק זה.

התקנון קובע: א) סיעה רשאית למסור הודעה אם היא נמנעה מהצבעה;

ש. בזק:

ב) אם היא לא נמנעה ולא הגישה הסתייגויות רשאית סיעה, באישור הוועדה המספלת באותו חוק, למסור הודעה.

מר בזק ציטט הוראה כללית, אבל יש הוראה מיוחדת הדנה במעמד סיעה

מר קיטרון:

שאיננה מיוצגת בוועדה.

אני מציע לדחות את ההחלטה בענין זה עד מחר, כשהתקנון יהיה בידינו.

י. בדר:

אבקש את מר קיטרון לעיין בתקנון כדי לוודא לנו מחר מהו המצב בנדון.

הי"ד י. גורי:

הישיבה נבעלה בשעה 18.45.